

צו לפי סעיף 41 לפקודת הרופאים (נוסח חדש), התשל"ז-1976

החלטה 07-25

בפני:

השופט (בדימוס) אמנון סטרשנוב

בעניין שבין:

הקובל

המשנה למנכ"ל משרד הבריאות

ע"י ב"כ - עו"ד תומר דגני חנית

לבין:

הנקבל

דר' אליאס חורי

ע"י ב"כ - עו"ד אביגדור פלדמן

ה ח ל ט ה

העובדות

1. ד"ר אליאס חורי הוא רופא גניקולוג המועסק בבית החולים "המשפחה הקדושה" בנצרת, ובעל מרפאה פרטית (להלן – הנקבל או דר' חורי).
2. בשתי הזדמנויות שונות ביצע הנקבל מעשה אינוס במרמה במטופלות שהגיעו למרפאתו הפרטית. ביום 8.8.20 הגיעה המטופלת א' למרפאה, עקב כאבים מהם סבלה. הנקבל הורה לה לשכב על המיטה, חקר אותה אודות יחסי המין עם בן זוגה, ולאחר מכן החדיר מספר רב של פעמים את אצבעותיו לאבר מינה, עד שהגיעה לסיפוק מיני ופרצה בבכי.
3. ביום 9.4.2016 הגיעה מטופלת ב' למרפאתו של הנקבל לצורך ייעוץ ובדיקה לקראת ניתוח. הנקבל הורה למטופלת לשבת על מיטת הטיפולים, בעוד פלג גופה התחתון חשוף, ואזי החדיר והוציא את אצבעותיו מאבר מינה של המטופלת, מספר פעמים. הנקבל שאל את המטופלת אם היא "מתחרמנת", והמשיך ללטף אותה באיזור הבטן ומתחת לחזה.

פסיקת בית המשפט

4. בגין מעשיו אלה, הוגש נגד דר' חורי כתב אישום לבית המשפט המחוזי בחיפה (תפ"ח - 51831-08-18), בו יוחסו לו עבירות של אינוס במרמה, לפי סעיף 345(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (לגבי שתי המטופלות); וכן עבירות של מעשה מגונה שלא בהסכמה, לפי סעיף 348(ג) והטרדה מינית (לגבי מטופלת ב').

5. הנאשם-הנקבל כפר באשמות בבית המשפט המחוזי, ולאחר שהתנהל משפט הוכחות, החליט בית המשפט המחוזי להרשיעו בכל העבירות שיוחסו לו בכתב האישום. בית המשפט דחה את טענותיו של הנאשם כי המטופלות טפלו עליו עלילה ואשמת שווא, ונתן אמון מלא בעדויותיהן, שהיוו את הבסיס להרשעתו בדין.

6. בגזר הדין כתב ביהמ"ש המחוזי, בין היתר, בזו הלשון:

"אכן, המעשים המתוארים בהכרעת הדין הם מכוערים ופוגעניים עד כדי בלתי נתפסים. הקשבנו לעדויותיהן של שתי המתלוננות, אשר באו בפנינו. נחשפנו לכאבן, לסבלן, לתחושת ההשפלה וחוסר הכבוד שהיו מנת חלקן, לביזוי ולניצול..."

7. בעקבות ההרשעה, גזר בית המשפט על הנאשם, ביום 30.10.22, עונש של שבע שנות מאסר בפועל. הנאשם ערער לבית המשפט העליון, אשר דחה את ערעורו לעניין ההרשעה, אולם הקל בעונשו והעמיד אותו על שש שנות מאסר ((ע"פ 8561/22).

דו"ח ועדת המשמעת

8. בעקבות הרשעתו של דר' חורי בבית המשפט, הוגשה, ביום 5.9.24, קובלנה כנגדו, על כך שהורשע בעבירה פלילית, וכן גילה התנהגות שאינה הולמת רופא, כאמור בסעיפים 41(1) ו- (5) לפקודת הרופאים.

9. בעקבות הגשת הקובלנה, התמנתה ועדת משמעת כדי לדון בה, בהרכב: דר' יסכה כהן - יו"ר, פרופ' חן סלע ועו"ד לינדה שפיר - חברים. ב"כ הצדדים טענו בפני הוועדה באשר לאמצעי המשמעת שיש להטיל על הנקבל. ב"כ הקובל טען שיש לבטל את רישיונו של הנקבל מלעסוק ברפואה.

ב"כ הנקבל ביקש, לעומת זאת, להסתפק בהתליית הרישיון המנהלית של הנקבל למשך שבע שנים בלבד – שכן רישיונו הותלה מנהלית מאז שנת 2018, ולכן אין מקום להוסיף לכך התלייה נוספת.

10. הנקבל, דר' חורי, יליד 1958, נשוי ואב לשלושה ילדים. את לימודיו סיים בהמבורג שבגרמניה, ויש לו ניסיון מקצועי עשיר.

11. ועדת המשמעת ראתה בחומרה רבה את התנהגותו של הנקבל, וקבעה בזו הלשון:

"התנהגותו של הנקבל מהווה ניצול של יחסי מטפל-מטופל ובוודאי... חריגה מפרקטיקה רפואית מקובלת. הנקבל, במעשיו, ניצל פגיעותן של המטופלות. הנקבל לא הביע כל חרטה על מעשיו, אלא חזר על כפירתו".

עוד התייחסה הוועדה להערכת המסוכנות שניתנה אודות הנקבל במשפטו, ולפיה:

"התייחסותו למעשי העבירה נותרה כשהייתה... עמדתו קורבנית... טען לקנוניה שנקמה כנגדו ועמד על כך שמצפונו נקי וכי פעל תמיד בהתאם לאתיקה המקצועית... התנהגות בעלת גוון מניפולטיבי ומכוונת לניצול מצבים לשם קידום תועלתו וטובתו האישית".

12. לאחר ששקלה את מכלול נסיבות המקרה החמור, ונתנה דעתה לנזקים הקשים שנגרמו לשתי המטופלות – הן נפשיים והן גופניים – הגיעה הוועדה הנכבדה למסקנה כי **"הנקבל לא ראוי עוד לשמש כרופא"**, ועל כן היא ממליצה לבטל את רישיונו לצמיתות.

החלטה

13. לאחר ששקלתי בכובד ראש את נסיבות המקרים החמורים בתיק זה, הגעתי לכלל מסקנה כי עמדת הוועדה והמלצתה, מקובלות עליי. מדובר במקרה חמור ביותר, בו מבצע הנקבל, באופן שיטתי וללא כל עכבות, עבירות של אינוס במרמה של שתי מטופלות שנתנו בו אמון מלא, וכן עבירות מין נוספות באחת המטופלות.

14. כפי שנקבע לא אחת בפסיקת בתי המשפט לערכאותיהן, ובהחלטות שניתנו ע"י הח"מ בעקבות המלצות של ועדות המשמעת - הרשעה בעבירה של אינוס על ידי רופא דינה אחד – התליית רישיון לצמיתות. במעשיו הנלווים הוכיח הנקבל כי אין הוא ראוי לשמש רופא במקומותינו, וכי אין להפקיד בידיו את גופן ושלומן של מטופלות.

15. ודוק, המדובר בחמורה שבעבירות המין עלי ספר החוקים, כאשר בעבירות מין פחות חמורות מזו, יש מקום לוודא קיומו של מדרג ענישה הולם וראוי, בהתאם לנסיבותיה של כל עבירה ועבירה ומאידך, בהתחשב בנסיבותיו של העבריין, כמצוות המחוקק והפסיקה. אין מקום להכות בקורנס במלוא העוצמה על כל מעשה המצוי תחת הכותרת "עבירת מין", אף אם חומרתו פחותה, שלא כמו במקרה שבפניי.

16. ואכן, המקרים היותר נפוצים בפסיקה, בהם בוטל כליל רישיון הרופא, מתייחסים למעשי אינוס של מטופלת על-ידי הרופא המטפל (ראה רע"א 8074/06 ד"ר זיאד אלטיף זיידאן נ. שר הבריאות; ע"ש 5061/05 ד"ר יעקב לומקין נ. שר הבריאות – פורסמו בפדאור; בג"צ 78/71 דר' מזרחי נ. שר הבריאות, פ"ד כה(2) 238; וכן למקרים בהם נשקפה ממעשיו של הרופא או מהתנהגותו, סכנה של ממש לבריאות החולים (החלטה 5-12 מנכ"ל משרד הבריאות נ. דר' סבטלנה לופו, מיום 22.3.12).

17. אשר על כן, החלטתי לאמץ את המלצת הוועדה ולבטל את רישיונו של הנקבל, דר' אליאס חורי, מלהחזיר ברישיון לעסוק ברפואה לצמיתות.

ניתן היום, 26.5.25, כח אייר תשפ"ה.

יש להפיץ החלטה זו, כמקובל.

אמנון סטרשנוב, שופט (בדימוס)